

Sygn. akt I C 2715/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Łukasz Wilkowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Justyna Wieteska

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2019 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko Gminie M. P.

o zapłatę kwoty 838.875,10 zł

I. zasądza od pozwanej Gminy M. P. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 838.875,10 zł (osiemset trzydzieści osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych dziesięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 08 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej Gminy M. P. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 52.761,00 zł (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.800,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 2715/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w P. w pozwie z dnia 05 kwietnia 2017 roku, skierowanym do Sądu Okręgowego w Łodzi, wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy - Miasto P. na swoją rzecz kwoty 838.875,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od powyższej kwoty za okres od dnia 8 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania poprzez przyznanie ich od pozwanej na rzecz powódki, w tym także kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości ustalonej wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego powódka, jako wykonawca zwarła w dniu 24 czerwca 2015 roku z pozwaną, jako zamawiającym umowy, których przedmiotem był odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości położonych na terenie Gminy - Miasto P. z sektorów oznaczonych, jako „II” i „IV”. Umowy te dotyczyły okresu od 01.07.2015r do 30.06.2016r i zarówno nieruchomości zamieszkałych, jak i niezamieszkałych. Za wykonanie prac powódka miała otrzymać wynagrodzenie miesięczne będące sumą iloczynów ceny za 1 Mg odpadu należącego do danej grupy odpadów wskazanej w formularzu cenowym oraz odebranej w ciągu miesiąca kalendarzowego i zagospodarowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Do każdej faktury powódka była zobowiązana załączyć wykaz, w którym przedstawiała ilość odpadów odebranych wg. grup cenowy wskazanych w formularzu cenowym, w podziale na nieruchomości zamieszkałe i nieruchomości niezamieszkałe. Zamawiający zastrzegł sobie prawo do zapłaty wynagrodzenia tylko za

prace faktycznie wykonane przez wykonawcę i odebrane przez zamawiającego. Jednocześnie umowy przewidywały górny limit wynagrodzenia. I tak w sektorze IV była to kwota 5.042.813,98 zł, zaś w sektorze II - 6.917.306,04 zł. Powódka w sposób prawidłowy i niekwestionowany wykonała swoje zobowiązanie z tych umów. Pozwana odmawia jednak zapłaty w pełni wynagrodzenia za nie. W ostatnim miesiącu realizacji umowy doszło do przekroczenia ilości odpadów pierwotnie zakładanych przez zamawiającego i tym samym doszło do przekroczenia pierwotnie zakładanego budżetu. Jeśli chodzi o sektor II to kwota niedopłaty wynosi 639.571,99 zł, zaś w zakresie sektora IV - 199.303,11 zł. W ocenie powódki prace niewymienione w łączącej strony umowie miały charakter prac dodatkowych, niezbędnych do prawidłowego zrealizowania umowy i dlatego też należne jest jej za to wynagrodzenie. Jako podstawę prawną roszczenia powódka powołała przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, wskazując, iż pozwana skorzystała z prac wykonanych przez powódkę, które to prace mają charakter prac dodatkowych (k. 3 - 14).

Pozwana w odpowiedzi na pozew z dnia 26 maja 2017 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż umowy zawarte pomiędzy stronami w dniu 24 czerwca są ważne i zostały zrealizowane, a zatem nie ma do nich zastosowania wskazywany przez powódkę art 139 ust 1 ustawy prawo zamówień publicznych. Przyznała, iż nie zostały zapłacone faktury wskazane w pozwie. Nie jest również sporne, że powód wykonał zadania odbioru odpadów komunalnych z obu sektorów. Zgodnie z umowami ustalony został limit wynagrodzenia w kwotach przywołanych w pozwie i do tych kwot powód wypłacił wynagrodzenie zgodnie z umowami. Kwoty objęte pozwem wynagrodzenie to przekraczają. Podniosła, iż charakterystyki poszczególnych sektorów zawarte w opisie przedmiotu zamówienia wskazywały szacowane ilości odpadów na każdym sektorze z zapisem +/- 10%. Ilości odpadów odebrane przez powódkę mieszczą się w owych 10%, a zatem nie mamy doczynienia z żadnym pracami dodatkowymi ze strony powódki (k. 240 - 248).

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę niniejszą do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku, jako właściwemu (k. 254).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W kwietniu 2015 roku Gmina M. P. ogłosiła przetarg nieograniczony na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości położonych na terenie Gminy - Miasto P.. W jego ramach Miasto zostało podzielone na cztery sektory, a zamawiający dopuścił możliwość złożenia ofert częściowych na poszczególne sektory. Zamówienie miało być wykonywane w okresie od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku, a jego przedmiotem był odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych powstałych na terenach nieruchomości zamieszkałych, na terenach nieruchomości, na których nie mieszkają mieszkańcy, a powstają odpady komunalne oraz z terenu nieruchomości mieszanych. Zgodnie z rozdziałem XIII SIWZ cena ofertowa jest ceną ryczałtową, która nie podlega zmianie z wyjątkiem odpowiednich zapisów w umowie. Jednocześnie wskazano w nim, iż za wykonanie usługi wykonawcy przysługuje miesięczne wynagrodzenie składające się z:

- a) wynagrodzenia będącego sumą iloczynów ceny za 1 Mg odpadu należącego do danej grupy odpadów wskazanej w formularzu cenowym oraz odebranej w ciągu miesiąca kalendarzowego i zagospodarowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami ilości odpadów komunalnych wg tych grup;
- b) kwoty zrealizowanych w danym miesiącu kalendarzowym usług dodatkowych wg. wniosków, które wpłynęły do zamawiającego i przekazanych wykonawcy.

Do wystawionej faktury wykonawca miał załączyć wykaz, w którym przedstawi ilość odpadów odebranych wg. grup cenowych wskazanych w formularzu cenowym, w podziale na nieruchomości zamieszkałe i nieruchomości niezamieszkałe oraz cen za te odpady, który jest podstawą określenia sumy iloczynów. Analogiczne zapisy zawierał wzór umowy załączony do SIWZ. Jednocześnie w zakresie dotyczącym wynagrodzenia zawarto w § 7 pkt 4 zapis „zamawiający za prawidłowe wykonanie prac dotyczących odbioru i zagospodarowania odpadów odebranych

z nieruchomości położonych na terenie miasta P. w zakresie wskazanym w formularzu cenowym w okresie obowiązywania umowy zapłaci wykonawcy ogółem wynagrodzenie nie większe niż zł netto + VAT w kreślone przepisami obowiązującymi w dniu wystawienia faktury”. Jednym z załączników do SIWZ były charakterystyki sektorów, w których wskazano m.in. „szacowana ilość odpadów od odbioru - +/- 10%”, a dalej poszczególne ilości wg. kategorii z podziałem na nieruchomości zamieszkałe i niezamieszkałe.

W przypadku sektora II były to następujące dane:

- odpady zmieszane - 10035,5
- tworzywa sztuczne, szkło, metal, papier, opakowania wielomateriałowe, opakowania zmieszane - 639,00;
- biodegradowalne - 307,5;
- wielkogabaryty - 130,0
- wielkogabaryty pochodzenia remontowego - 15,0;
- odpady budowlane (czysty gruz, materiały ceramiczne) - 495,0;
- pozostałe odpady budowlane - 170,0;
- ZSEE, w tym baterie i akumulatory - 9,0;
- przeterminowane leki - 0,4;
- opony - 20,00.

Razem jest to 11.821,4.

W przypadku sektora IV były to następujące dane:

- odpady zmieszane - 6.709,7
- tworzywa sztuczne, szkło, metal, papier, opakowania wielomateriałowe, opakowania zmieszane - 609,00;
- biodegradowalne - 280,4;
- wielkogabaryty - 90,5
- wielkogabaryty pochodzenia remontowego - 7,5;
- odpady budowlane (czysty gruz, materiały ceramiczne) - 483,6;
- pozostałe odpady budowlane - 154,0;
- ZSEE, w tym baterie i akumulatory - 9,0;
- przeterminowane leki - 0,4;
- opony - 20,00.

Razem jest to 8364,1.

Kolejnym załącznikiem do SIWZ był formularz cenowy przygotowany do poszczególnych sektorów, w którym również znalazł się zapis „szacowane ilości odpadów odebrane z nieruchomości zamieszkałych oraz nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne (+/- 10%) w Mg, gdzie w formie tabeli przedstawiono w

poszczególnych kolumnach w/w dane dotyczące ilości odpadów prognozowanych przez zamawiającego, w kolejnej już do wypełnienia przez oferenta stawkę netto za 1 Mg odpadów, a w kolejnej iloczyn danych z dwóch wcześniejszych kolumn.

(specyfikacja istotnych warunków zamówienia wraz z załącznikami - k. 15 - 94).

W ramach postępowania przetargowego powódka pismem z dnia 30 kwietnia 2015 roku zwróciła się do zamawiającego o wyjaśnienie kilku kwestii zawartych w SIWZ. Jedno z zapytań odnosiło się do § 7 pkt 4 wzorca umowy i dotyczyło tego, jak będzie decyzja zamawiającego w przypadku większej ilości odpadów wytworzonych o odebranych przez wykonawcę niż wielkość szacunkowa podana w formularzu ofertowym? (zapytanie - k. 95 - 99).

W odpowiedzi na powyższe zapytanie zamawiający wskazał, iż z uwagi na to, iż zgodnie z przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowią dochód gminy, z którego musi ona opłacić koszty odbioru, transportu, utylizacji, utrzymania PSZOKu oraz obsługi administracyjnej systemu, na zamówienie publiczne jest przeznaczona określona ilość środków pieniężnych. Zamawiający wziął pod uwagę możliwość wystąpienia takiej sytuacji, dlatego też ilość odpadów podana w formularzu ofertowym jest wielkością szacunkową, która może się różnić o 10% i to zarówno in plus, jak i in minus. Według zamawiającego margines 10% jest wielkością wystarczającą i prawdopodobną. W przypadku wystąpienia sytuacji, w której będzie istniało prawdopodobieństwo przekroczenia łącznej ilości odpadów na sektorze, a co się z tym wiąże - również przekroczenia przeznaczanych środków finansowych za wykonanie usługi - zamawiający przeprowadzi odpowiednią procedurę zgodnie z przepisami ustawy prawo zamówień publicznych (odpowiedź na zapytanie - k. 100 - 107).

Swoją ofertę w zakresie sektora II i IV złożyła również (...) Sp. z o.o. w P., wypełniając m.in. formularz ofertowy w ten sposób, iż wskazała stawkę netto za 1 Mg odpadów z poszczególnych kategorii, następnie wpisała wynik iloczynu ilości podanych w formularzu ofertowym ilości odpadów i następnie iloczyny te zsumowała. W ten sposób powstała cena brutto oferowana w przetargu i taka cena potem została zawarta w podpisanych umowach. Przy ustalaniu tej ceny oferent nie uwzględnił +/- 10%, bowiem w jego mniemaniu zapis ten w formularzach dotyczył logistycznych możliwości odbioru i zagospodarowania odpadów, a nie ceny (oferta - k. 211, 213, przesłuchanie K. I. (1) - k. 283v-284, 313 - 314, T. J. - k. 314 - 315).

W wyniku w.w postępowania przetargowego w dniu 24 czerwca 2015 roku powódka, jako wykonawca zawarła z Gminą M. P., jako zamawiającym dwie umowy, których przedmiotem był odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości położonych na terenie Miasta P. z sektorów oznaczonych jako „II” i „IV”. Umowy te zawierają zapisy analogiczne, jak wzorzec umowy stanowiący załącznik do SIWZ, z tym, że § 7 ust 4 wzorca stał się § 7 ust 1 umowy i w umowie nr (...) dot. sektora II uzupełniono go kwotą wynagrodzenia 6.917.306,04 zł brutto, zaś w przypadku umowy nr (...) kwotą wynagrodzenia 5.042.813,98 zł brutto. Załącznikami do tych umów stały się również załączniki z SIWZ tj. m.in. charakterystyki sektorów oraz wypełnione formularze cenowe (umowy wraz z załącznikami - k. 108 - 208).

Do czerwca 2015 roku jednostki samorządu terytorialnego nie miały obowiązku zapewnienia odbioru odpadów komunalnych z tzw. nieruchomości niezamieszkałych (zajmowanych przez firmy). Od 1 lipca 2015 roku taki obowiązek został nałożony ustawowo. Przedsiębiorcy winni w okresie od marca 2015 roku składać do Miasta deklaracje śmieciowe. Po podpisaniu umów przez strony okazało się, iż w przypadku miasta P. obowiązek ten wykonała ok. 2 do 5 % właścicieli takich nieruchomości. W związku z powyższym zostały podjęte między stronami rozmowy na temat tego, jak kwestie te rozwiązać. Ich efektem były podpisane porozumienia, zgodnie z którym spółka miała w lipcu i sierpniu odbierać odpady również z tych nieruchomości, które wcześniej obsługiwała na podstawie indywidualnych umów oraz zbierać informacje od właścicieli i przekazywać je miastu (przesłuchanie K. I. (1) - k. 283v - 284, 313 - 314, T. J. - k. 314 - 315, porozumienia - k. 273 - 277, zeznania świadka A. M. - k. 307 - 309).

W trakcie realizacji umowy, już na początku 2016 roku powódka stwierdziła, iż kwoty wynagrodzenia określone w podpisanych umowach nie wystarczą na pokrycie kosztów odbioru wszystkich prognozowanych odpadów. W związku z powyższym A. M. przygotował zestawienie, w którym prognozował, jakich kwot zabraknie na poszczególnych

sektorach i tak na sektorze II była to kwota 307.588,46 zł, zaś na sektorze IV - 125.144,30 zł. Takie zestawienia zostały przekazane przez władze spółki Prezydentowi Miasta P. w lutym 2016 roku (zestawienie - k. 215, przesłuchanie K. I. (1) - k. 283v - 284, 313 - 314, zeznania świadka A. M. - k. 307 - 309, T. J. - k. 314 - 315).

W dniu 6 lipca 2016 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) dotyczącą odbioru i zagospodarowania odpadów z sektora II na kwotę 729.955,69 zł brutto oraz fakturę VAT nr (...) dotyczącą odbioru i zagospodarowania odpadów z sektora IV na kwotę 469.328,49 zł i w dniu 7 lipca 2016 roku przedłożyła je wraz z wymaganymi wykazami do Urzędu Miasta P. (faktury VAT wraz z pisami przewodnimi - k. 216 - 218).

Pierwsza z w/w faktur dot. sektora II została zapłacona przez Gminę M. P. do kwoty 90.383,70 zł (pozostało do zapłaty 639.571,99 zł), zaś druga dotycząca sektora IV do kwoty 270.025,38 zł (pozostało do zapłaty 199.303,11 zł). Miasto odmówiło zapłaty dalszych kwot (okoliczność bezsporna).

Globalnie ilość odpadów odebrana przez powódkę z sektora II oraz globalnie z sektora IV nie przekroczyła 10% stosunku do danych szacowanych. Jednakże zdarzyły się frakcje, gdzie przekroczenie to nastąpiło, a także frakcje, gdzie tego przekroczenia nie było. W przypadku frakcji, w których ilość odpadów była mniejsza od szacowanej w umowie pozwana zapłaciła powódce wynagrodzenie jedynie za faktycznie wywiezione odpady (przesłuchanie K. I. (2) - k. 313 - 314, T. J. - k. 314 - 315).

Pismami z dnia 08 sierpnia 2016 roku zamawiający zwrócił się do wykonawcy o wystawienie faktury korygujących wskazując, iż z umów wynika, iż wykonawca otrzyma wynagrodzenia w maksymalnej określonej w nich wysokości, które to już zostały zapłacone i w związku z powyższym faktury winny być skorygowane do kwot 90.383,70 zł brutto (sektor II) oraz 270.025,38 zł (sektor IV) (pisma z dnia 08.08.2016r - k. 220 - 221).

Pismami z dnia 18 sierpnia 2016 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwot 639.571,99 zł oraz 199.303,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (wezwania do zapłaty - k. 222 - 223).

W odpowiedzi zamawiający odmówił zapłaty w/w kwot podnosząc, iż kwoty wskazane w umowach są kwotami nieprzekraczalnymi i nie znajduje podstaw do zapłaty kwot większych niż te określone w nich (pisma z dnia 14.09.2016r - k. 224 - 225).

Na jednym z innych sektorów, inny wykonawca przekroczył owo 10%. Mimo to Miasto P. nie podpisało z nim żadnego dodatkowego porozumienia w tym zakresie w trybie zamówień publicznych. Spór zakończył się dopiero podpisaniem ugody przed Sądem (przesłuchanie K. I. (1) - k. 313 - 314, zeznania świadka D. G. - k. 310, W. O. - k. 311 - 312).

W lutym 2017 roku nastąpiła zmiana nazwy powoda z (...) Sp. z o.o., na (...) Sp. z o.o. (postanowienie - k. 226).

Jedynie w przypadku umowy zawartej na okres od lipca 2015 roku do czerwca 2016 roku przyjęto taki sposób rozliczenia wynagrodzenia wykonawcy za odbiór odpadów komunalnych. Powódka odbierała takie odpady również w okresie poprzedzającym ten rok i wówczas było stosowane klasyczne wynagrodzenie ryczałtowe, gdzie w formularzu ofertowym nie było żadnych danych składowych oferowanej ceny, a rozliczenia miesięczne były niezależne od ilości odebranych odpadów i co miesiąc stanowiły taką samą kwotę będącą wynikiem ilorazu ceny i 12 miesięcy. Również w kolejnych latach Gmina M. P. wróciła do takiego sposobu rozliczania wynagrodzenia (formularz ofertowy z 2014 roku - k. 279 - 280, formularz cenowy - k. 281, przesłuchanie K. I. (1) - k. 284, 313 - 314, T. J. - k. 314 - 315).

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny, dodatkowo znalazł on potwierdzenie w w.w dowodach. Strony różniły się w zakresie oceny prawnej, tak ustalonego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Powódka w sprawie niniejszej dochodziła wynagrodzenie za wykonane przez siebie prace dodatkowe, powołując się na przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia. Pozwana z kolei twierdziła, iż takich prac dodatkowych nie było, a wynagrodzenie umówione między stronami obejmowało wszystkie prace wykonane przez powódkę. Kluczową kwestią było zatem ustalenie zakresu przedmiotowego umów zawartych między stronami oraz ustalenie tego, jaki charakter ma wynagrodzenie zastrzeżone dla powódki.

Umowa zawarta między stronami jest umową o świadczenie usług, o której mowa w art 750 k.c., a do której to stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenie. Wszystkie kwestie istotne były regulowane przez zapisy umowy, załączników, a także dokumentów opracowanych przez zamawiającego w trakcie postępowania przetargowego. Na wstępie wskazać należy, iż przede wszystkim wynagrodzenie umówione przez strony nie jest to wynagrodzeniem ryczałtowym, albowiem wynagrodzenie ustalone w formie ryczałtu polega na umówieniu przez strony wysokości wynagrodzenia w stałej kwocie, która będzie stanowiła ostateczne wynagrodzenie przyjmującego zamówienie z tytułu zamówionej usługi, niezależnie od tego, jakie nakłady czy też koszty będzie musiał ponieść ten podmiot w celu wykonania usługi. Tymczasem w sprawie niniejszej rozliczenie wykonanych prac następowało w oparciu o ustaloną cenę za tonę odpadów i powódka otrzymywała wynagrodzenie jedynie za faktycznie wykonane usługi. Można byłoby rozważyć, czy charakteru ryczałtu nie ma cena ustalona przez strony za wywóz i zagospodarowanie jednej tony poszczególnej frakcji, ale nie ma to z punktu widzenia sprawy niniejszej żadnego rozstrzygnięcia. W ocenie Sąd w sprawie niniejszej strony umówiły się na wynagrodzenie płatne za faktycznie wykonane usługi według ceny ustalonej za tonę. Świadczy o tym po pierwsze punkt 1.53 i 1.54 SIWZ (k. 50) oraz § 7 pkt 3 umowy (k. 116). W takiej sytuacji przedmiotem umowy był odbiór i zagospodarowanie odpadów w ilości określonej sztywno w formularzu cenowym i charakterystyce sektorów. W innym przypadku nie byłoby możliwe bowiem uwzględnienie owej różnicy rzędu 10%. Na powyższe wskazuje również sposób sformułowania formularza cenowego, gdzie każdy oferent był obowiązany wskazać cenę za 1 Mg odpadów, a także przemnożyć, ją przez ilości podane przez zamawiającego. Wbrew twierdzeniom pozwanego z żadnego zapisu umowy, SIWZ oraz załączników do umowy i SIWZ nie wynika, iż cena ustalona przez strony obejmuje również odbiór i zagospodarowanie odpadów do 10 % dodatkowej ilości. Również sam pozwany, do czasu niniejszego postępowania nigdy tak nie twierdził. Przedmiotem umowy był odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych na określonym terenie Miasta. W zakresie dotyczącym wynagrodzenia zawarto zapis, iż chodzi o odpady „w zakresie wskazanym w formularzu cenowym”. Formularz cenowy wskazywał tymczasem konkretne ilości odpadów i to one były podstawą ustalenia wartości kontraktu określonego w § 7 ust 1 umowy. W tym przypadku nie było fizycznej możliwości uwzględnienia owych 10%, na które obecnie powołuje się pozwany. Owo 10 % w momencie podpisywania umowy było istotne dla stron z punktu widzenia możliwości technicznych. Ilości wskazane w formularzu cenowym miały kluczowe znaczenie z punktu widzenia budżetowego miasta, na co wskazuje jednoznacznie odpowiedź na zapytanie powódki (k. 104), gdzie wyjaśniono, iż na to zadanie jest przeznaczona określona ilość środków pieniężnych. Wreszcie istotna jest również odpowiedź Miasta na to zapytanie, w której wskazano, w przypadku wystąpienia sytuacji, w której będzie istniało prawdopodobieństwo przekroczenia łącznej ilości odpadów na sektorze, a co się z tym wiąże - (przyp. aut. i ponownie w nawiązaniu do kwestii budżetowych) również przekroczenia przeznaczonych środków finansowych na wykonanie usługi - zamawiający przeprowadzi odpowiednią procedurę zgodnie z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych (k. 104). W zdaniu tym nie ma żadnego odesłania do owych 10%, na które obecnie się powołuje. Nadto ponownie jeżeli wykonawca chciałby wziąć pod uwagę owo 10% to matematycznie nie miał takiej możliwości, wówczas bowiem kwota wynagrodzenia musiałaby się mieścić w określonych widełkach, a nie była kwotą sztywną. Również umowy zawierane w trybie zamówień publicznych są umowami cywilnymi, do których stosuje się przepisy kodeksu cywilnego m.in. o wykładni oświadczeń woli. Zgodnie zaś z art 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W sprawie niniejszej w momencie zawierania w/w umów dla obu stron jednoznaczne było to, iż wynagrodzenie określone w umowie jest wynagrodzeniem płatnym za tonę i w taki sposób będzie ono rozliczane, a także będzie dotyczyło ilości podanych w formularzach bez owych 10%. Na to wskazuje również zachowanie pozwanego wobec innego podmiotu, który na innym sektorze realizował taką samą umowę i który przekroczył owo 10%. Tam mimo to, Miasto nie zdecydowało się na przeprowadzenie owej odpowiedniej procedury. W ocenie Sądu Okręgowego, w pewnym momencie pozwany stanął na stanowisku, iż ma do czynienia

z ceną sztywną, nieprzekraczalną i próbował to przeforsować pośród wykonawców. W tej sytuacji prace wykonane poza ilości określone w umowie, mimo tego, iż są pracami jednorodnymi, w stosunku do tych określonych umową są pracami dodatkowymi, nieobjętymi umową, ale jednocześnie takimi pracami, które sam pozwany powódce zlecał i oczekiwał ich realizacji. W sytuacji faktycznej ustalonej w sprawie brak dodatkowej umowy stron za prace wykonane przez powódkę, a nieobjęte umową nie pozbawia wykonawcy prawa do wynagrodzenia. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym przepisy ustawy o zamówieniach publicznych nie stoją na przeszkodzie zastosowaniu przepisów k.c. o bezpodstawnym wzbogaceniu do umowy, która z braku zachowania właściwej formy stała się nieważna. Dotyczy to także sytuacji braku umowy jako podstawy określonego świadczenia, które, spełnione, przybiera charakter świadczenia nienależnego w rozumieniu art. 410 § 1 k.c. Uzasadnienie dla takiej tezy wynika z odesłania zawartego w art. 139 ust. 1 p.z.p., a także założenia, że strona, która skorzystała z efektów prac wykonanych na podstawie nieważnej umowy, jest bezpodstawnie wzbogacona (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., II CSK 248/12 - LEX nr 1293945, z dnia 29 kwietnia 2005 r., V CSK 537/04 - LEX nr 519298, z dnia 5 grudnia 2006 r., II CSK 527/06 - LEX nr 238947, z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 344/07 - LEX nr 388844, z dnia 14 marca 2008 r., IV CSK 460/07 - LEX nr 453070, z dnia 21 lutego 2013 r., IV CSK 354/12 - LEX nr 1311808). W sprawie niniejszej, gdyby pozwana udzieliła powódce dodatkowego zamówienia na wykonanie w.w prac musiałaby za to zapłacić kwoty odpowiadające tym, których dochodzi obecnie powódka. Sam fakt wykonania tych prac, ich wartość jest w sprawie niniejszej bezsporne.

Stąd też żądanie powódki podlegało uwzględnieniu w całości. O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwaną.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.